Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

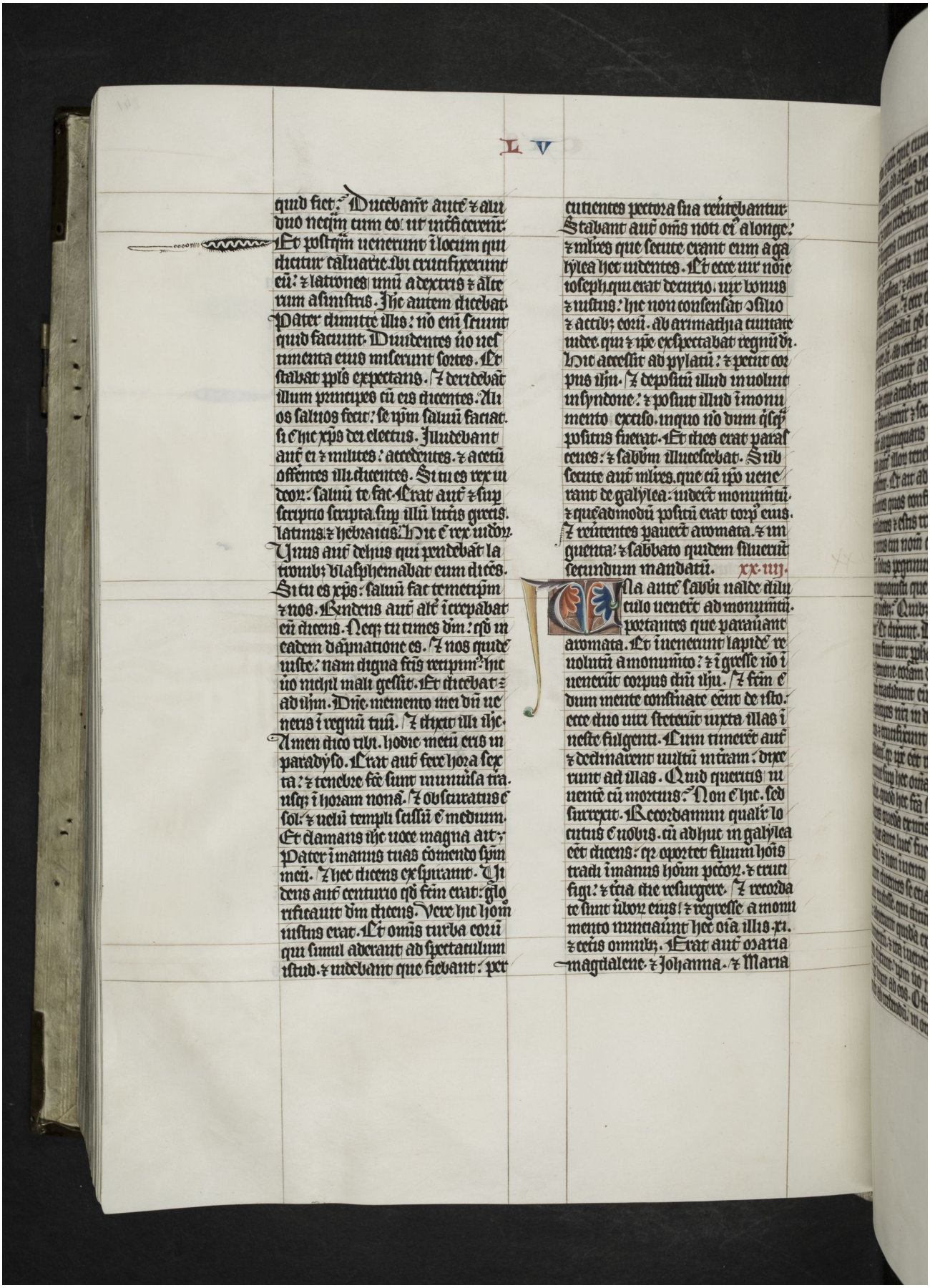

LV

quid fiet. Ducebant autē ⁊ alii
duo neqūm cum eo: ut mōficerēt.
Et postq̄m uenerunt i locum qui
dicitur caluarie ibi crucifixerunt
eū: ⁊ latrones unū a dextris ⁊ alte
rum a sinistris. Ihe autem dicebat:
Pater dimitte illis: nō enī sciunt
quid faciunt. Diuidentes uō ues
timenta eius miserunt sortes. Et
stabat ꝑplēs expectans. Et deridebat
illum principes cū eis dicentes. Alio
os saluos fecit: se ipm̄ saluū faciat.
si ē hic xp̄s dei electus. Illudebant
autē ei ⁊ milites: accedentes. ⁊ acetū
offentes illi dicentes. Si tu es rex iu
deorū: saluū te fac. Erat autē ⁊ sup
scriptio scripta sup illū litis grecis.
latinis ⁊ hebraicis: Hic ē rex iudeo
rū. Unus autē de his qui pendebāt la
tronib; blasphemabat eum dicēs.
Si tu es xp̄s: saluū fac temetipm̄
⁊ nos. Respondens autē alē increpabat
eū dicens. Neq; tu times dm̄: qō in
eadem dāpnatione es. Et nos quidē
iuste: nam digna fīs recipim̄: hic
uō nichil mali gessit. Et dicebat ⁊
ad ihm̄. Dne memento mei dū ue
neris i regnū tuū. Et dixit illi ihe.
Amen dico tibi. hodie mecū eris in
paradyso. Erat autē fere hora sex
ta: ⁊ tenebre fēe sunt in uniuersa tra
usq; i horam nonā. Et obscuratus ē
sol: ⁊ uelū templi scissū ē medium.
Et clamans ihe uoce magna ait:
Pater i manus tuas cōmendo spm̄
meū. Et hec dicens expiranit. Vi
dens autē centurio qō fēm erat: glo
rificauit dm̄ dicens. Vere hic hom̄
iustus erat. Et omis turba eorū
qui simul aderant ad spectaculum
istud. ⁊ uidebant que fiebant: pe
cutientes pectora sua reuertebantur.
Stabant autē omes noti eī a longe:
⁊ mlieres que secute erant eum a ga
lylea hec uidentes. Et ecce uir noīe
ioseph qui erat decurio. uir bonus
⁊ iustus: hic non consenserat consilio
⁊ actib; eorū. ab arimathia ciuitate
iudee. qui ⁊ ipe exspectabat regnū dī.
Hic accessit ad pylatū: ⁊ petit cor
pus ihu. Et depositū illud inuolut
in syndone: ⁊ posuit illud i monu
mento excisso. in quo nō dum q̄lēq̄
positus fuerat. Et dies erat paras
ceues: ⁊ sabbm̄ illucescebat. Sub
secute autē mlieres. que cū ipo uene
rant de galylea: uiderē monumtū.
⁊ quēadmodū positū erat corp̄ eius.
Et reuertentes parauerē aromata. ⁊ un
guenta: ⁊ sabbato quidem siluerūt
secundum mandatū. xx·uij.

Prima autē sabbi ualde diu
culo uenerē ad monumtū.
portantes que parauerant
aromata. Et inuenerunt lapidē re
uolutū a monumto: ⁊ i gresse nō i
uenerūt corpus dñi ihu. Et fēm ē
dum mente consternate eēnt de isto.
ecce duo uiri steterūt uxta illas i
uestē fulgenti. Cum timerēt autē
⁊ declinarent multū in tram: dixe
runt ad illas. Quid quaeritis u
uentē cū mortuis. Non ē hic. sed
surrexit. Recordamini qualē lo
cutus ē uobis. cū adhuc in galylea
eēt dicens: qē oportet filium hōis
tradi i manus hōim peccōr. ⁊ cruci
figi: ⁊ tēia die resurgere. Et recorda
te sunt uōr eius: ⁊ regresse a monu
mento nunciauerunt hec oia illis. pi.
⁊ ceis omnib;. Erat autē oia maria
magdalene. ⁊ Johanna. ⁊ Maria